

Varför likställs inte studier med arbete?

I alla fall för den som har sjukpension är regelverket snårigt. Ta mitt fall till exempel.

Jag har 75% sjukersättning (sjukpension) och arbetar 25%. Nu har jag kommit in på en kurs på universitetet på deltid så jag skulle vilja sänka min sjukersättning tillfälligt för att testa om jag har arbetsförmåga att jobba/studera 50% istället. Men nej. Det går inte.

Hade det gällt ett jobb så hade jag gärna fått gå ner i sjukersättningstid men vid studier måste man säga upp hela sjukpensionen och alltså plugga på 100%. Det tycker jag är orimligt.

En universitetskurs som är att betrakta som vidareutbildning av en redan avklarad examen borde likställas med arbete. Man borde få chansen att studera enligt samma premisser som man arbetar.

Men det finns inga genvägar förbi regelverket. Min handläggare har noggrant förklarat för mig vilka bestämmelser vi har att rätta oss efter.

Jag får helt enkelt antingen tacka nej till kursen eller klara mig på 25% lön och 25% studielån. Resten ingenting. Det går inte. Så det blir att tacka nej till universitetet den här gången. Känns lite surt. Men vad ska man göra?

Varför har myndigheter en så fientlig inställning till studier? Varför denna skepsis mot att förkovra sig för att ha en chans att få ett bättre jobb, en högre lön, en mer stimulerande tillvaro – men kanske framförallt att kunna

utföra sina arbetsuppgifter bättre? För mig är det ett mysterium. Men kanske handlar det om att man fortfarande delar upp samhället i närande och tärande bitar – och då faller inte studier under närande. Trots att Sverige gärna framhåller att vi är en nation som satsar på kunskap. Fast inte kunskap åt vem som helst då, inte åt sjukpensionärer t ex.

Monica Armini

[SocialAktion](#)

Den här texten kommer också att skickas till socialförsäkringsutskottet. Vi hoppas att representanter för Sveriges olika partier kommer att ge svar på denna frågeställning.